

Misteriosii incasi-parte 2

Orasul Cuzco, centrul politic si religios al Imperiului avea strazi pavate, palate de piatra realizate din blocuri rectangulare masive, cantarind zeci de tone (atat de bine slefuite si ajustate, incat intre ele nu intra nici o lama de cutit), un templu mare (Templul Soarelui, 12 m inaltime), nenumarate temple mai mici, capele s.a.

Orasele incase nu erau inconjurate de ziduri, aveau, insa, fortarete. Dintre orasele-fortarete, celebru ramane Machu-Picchu, datand din secolul al XV-lea d.Hr.. Descoperit abia in 1911, desi se afla la doar 130 km nord-vest de Cuzco, situat la o inaltime de 4000 m, el a ramas multa vreme ascuns printre piscurile andine.

Construit in terase, cu pietre, temple, locuinte, palate regale, Machu-Picchu, abandonat din motive necunoscute, reprezinta imaginea perfecta a civilizatiei incase. Arhitectura incasa se caracterizeaza mai mult prin masivitate decat prin eleganta si frumos.

Incasii, unul dintre cele mai religioase popoare, aveau cultul soarelui, zeul lor suprem fiind Viracocha (in tinuturile de munte) sau Pachacamac (in tinuturile de coasta), acesta din urma fiind reprezentat printr-un cap de jaguar, animal ce simboliza puterea. Funeraliile inca erau grandioase. Asemenea egiptenilor, ei isi imbalsamau regii, mumiile acestora fiind duse in camere special amenajate in pereti de stanca.. Defunctul se reancarna, in credinta lor, in descendent. Nu aveau sistem de scriere, nu cunosteau pictograma, in schimb, in cunostintele de medicina ii intreceau pe azteci si pe mayasi.

Inca Pachacutec este unul dintre putin cunoscutii poeti din arida civilizatie Inca. Debarcarea in Peru, in 1532, a conchistadorilor spanioli reprezinta sfarsitul Imperiului Incas.